

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRTI LAPJA

58. évfolyam, 19. szám

Ára: 70 fillér

Szerda, 1968. január 24.

Leszerelési konferencia

Az atomfegyverek további terjedésének megakadályozásáról szóló szerződés új tervezetét, amelyet január 18-án párhuzamosan terjesztettek be a Szovjetunió és az Egyesült Államok képviselői a genfi leszerelési tárgyalásokon, kedden három ország delegátusa üdvözölte.

Burnst tábornok, kanadai megbízott volt az első, aki kormánya nevében hivatalosan támogatta a szerződést.

Pavel Vinkler csehszlovák küldött kormányának teljes támogatásáról biztosította a párhuzamosan beterjesztett szerződéstervezetet.

Végül Fred Mulley angol külügyminiszter-helyettes támogatta beszédében a javasolt atomsorompó-egyezményt. Rámutatott, hogy a szerződéstervezet igyekszik a legmesszebbmenőkig egyeztetni a konferencián részt vevő országok különböző érdekeit.

Veszteség, megtérítés, szanálás

Új pénzügyi rendelet

A pénzügyminiszter rendeletet adott ki a veszteséges állami vállalatok gazdaságos működési feltételeinek megteremtéséről, a veszteség rendezéséről.

A rendelet értelmében az a vállalat, amely veszteséggel zárja az évet, ezt a hiányt saját tartalékalapjának felhasználásával köteles rendezni. Ha a tartalékalap nem nyújt kellő fedezetet, úgy a veszteség pótlására fel kell használni azt az összeget, amit ilyen esetben egy korábbi rendelkezés értelmében az első és második kategóriába sorolt dolgozók alapbéréből levonnak. Ha a veszteséget még így sem tudják fedezni, akkor az alapító szerv szanálási eljárást rendelhet el. Ezt az eljárást el kell rendelni, ha azt a pénzügyminiszter, a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke vagy az illetékes bank javasolja. A szanálási eljárás megindítását a vállalat is kezdeményezheti. Ilyen eljárást kezdeményezni lehet már akkor is, ha a vállalat elvesztette tartalékalapját, és gazdálkodása alapján várható, hogy éves szinten a mérleg szerinti eredménye veszteséges lesz.

Kivételes esetben, népgazdaságilag jelentős tevékenységet folytató vállalatnál, ahol a veszteség vállalaton kívüli okok következménye, és saját erőből nem pótolható, de megteremthető a további eredményes gazdálkodás feltételei, az állami költségvetés részben vagy egészben megtérítheti a veszteséget.

Ha a bizottság megállapítása szerint a vállalat eredményes gazdálkodásának feltételei nem biztosíthatók, s tartósan veszteséges, akkor javaslatot kell tenni a vállalat megszüntetésére (átstrukturizálására vagy felszámolására).

A szanálási eljárás szempontjából a törzst és vállalkozói egy egységnek tekintették. Ezért törzst keretében működő vállalat vesztését a törzstől belül kell rendezni.

A rendelet január 20-án lépett hatályba. (MTI)

A karbantartás és tatarozás a felújítási alaphól

A Szeged városi tanács végrehajtó bizottsága megállapította, hogy a felújítási célt szolgáló pénzeszközök gazdaságos felhasználására felújítási alapot hoz létre. A vb pénzügyi osztálya a kerületi tanácsokkal és szakigazgatási osztályokkal együttműködve a közelmúltban felmérte az igényeket és a lehetőségeket, és javaslata alapján a végrehajtó bizottság tegnapi ülésén meghatározta a felújítási alap felhasználását az 1968–1970. évekre.

Az egészségügyi intézmények közül 1968-ban a II. kórház tavaly elkezdett általános felújításának folytatása és befejezése; a tüdő-

beteg gondozó intézeti laboratóriumának szintén 1967-ben megkezdett kialakításának befejezése; a petőfitelepi szociális otthon felszabadult mosodájának főzőkonyhává alakítása; a Földműves utcai körzeti orvosi rendelő épületének teljes átépítése; a Petőfi Sándor sugárúti bölcsőde részleges felújítása szerepel a tervben.

Jövőre többek között reuma-szakkrendelőt alakítanak ki a városi fürdőben és megkezdik az egészségügyi gyermekotthon felújítását.

A közoktatási, művelődési és kulturális intézmények közül 1968-ban a felújítási alap terhére folytatják a

Majakovszkij kollégium tatarozását és a Radnóti Gimnázium épületében a központi fűtés bevezetését. Ebből fedezik a Tömörkény Gimnázium fűtőcsatlakozásához szükséges tervek elkészítését, a Nemzeti Színház színészszállásának befejezését, a Juhász Gyula és a Szilágyi sugárúti általános iskolák épületeinek rendbehozását.

A következő évben és 1970-ben is több jelentős munkát végeznek a felújítási alaphól, így többek között a Londoni körüli nevelőotthon homlokzatát újra festik; az Ifjú Gárda város művelődési termében kicserélik a fűtőket. Mindhárom évben ebből a pénzből készíthet fel a Dóm téren a szabadtéri játékokra a színpadot, a nézőteret. Egy igen régi kívánság is teljesül: rendbehozzák végre az elhanyagolt, tönkrement újszegedi szabadtéri színpadot. Idén megtervezik a felújítást, s jövőre el is végzik.

Több utca elavult csatornáját is felújítják a tervek szerint. Idén a Fürj, a Kikundai, a Zsombóivai utcákat, illetve az Alsókikötő sorát, az Akácfa és a Lövölde utcákat; jövőre a Thököly, az Orsovai, a Radnóti, a Traktor utcákat, a Stéhlí, az Agyagos, a Gladich utcákat és az Acél, a Balatoni, a Diadal, a Délceg, a Dalos utcákat; 1970-ben további hat útvonal csatornahálózát hozzzák rendbe. Mindhárom évben jelentős összegeket fordítanak a körtöltés karbantartására is.

Mint ismeretes, több éve végzik már a tanácsháza tatarozását. Idén befejezik a központi fűtés szerelését. Már igen időszerű a tanács másik épületének, az úgynevezett „bérháznak” a renoválása is. A felújítási alap felhasználási terveire erre 1970-ben biztosít fedezetet.

A felújítási alap 1968-tól kezdve biztosítja, hogy a rendelkezésre álló pénz a szükségletekhez igazodva, a megfelelő sorrendben, gazdaságosan használja fel a tanács.

Véradó fiatalok

Somogyi Károlyné felvételei

A szegedi járás községeiből KISZ-fiatalok, az MHSZ tagjai közül mintegy ötvenen siettek vért adni az arra rászorultaknak. A véradást az MHSZ szegedi székházában bonyolították le. Ké-

pünkön (fent dr. Csikos Mihály orvos, Fodor József mérnök) a véradás előtt. Alsó képünkön egy másik csoport a véradás után uzsonnázik

Szállítható alumíniumsilók

Kétféle változatban szemes, illetve szalmas termények tárolására tervezték hatalmas alumíniumsilókat az Alumíniumipari Tervező Intézet szakemberei. Mindkét siló előregyártott elemekből épül úgy, hogy néhány ember minden kü-

lönösebb szakképzettség nélkül egy-két nap alatt összeszerelheti, vagy szétszerelheti. A hatalmas, körkeresztmetszetű tornyok szükség esetén néhány tehergépkocsi-fordulóval átszállíthatók máshová.

Folytatódnak a szovjet—angol tárgyalások

A közvélemény é énk figyelemmel kíséri Wilson látogatását

Wilson és Koszigin Moszkvában

Leonyid Brezsnyev, az SZKP Központi Bizottságának főtitkára kedden fogadta Wilson angol miniszterelnököt.

A találkozóról kiadott hivatalos közlemény elmondja, hogy Brezsnyev és Wilson között „összefoglaló eszmecsere folyt a nemzetközi helyzet néhány időszerű problémájáról, valamint a Szovjetunió és Nagy-Britannia kapcsolatainak kérdéseiről”.

A szovjet kormány kedden délelőtt adott közlést a miniszterelnök tiszteletére. Az ebéden szovjet részről Leonyid Brezsnyev, Alekszej Koszigin, Kirill Mazurov, Dmitrij Poljanszkij, Mihail Szuszlov és más vezető személyiségek vettek részt.

Harold Wilson brit miniszterelnök moszkvai látogatását a szovjet közvélemény továbbra is élénk figyelemmel kíséri. A szovjet főváros politikai körében máris beható elemzés tárgya a szovjet—angol viszony, aminek éppen ez a találkozó ad most időszerű hátteret.

Alekszej Koszigin szovjet miniszterelnök londoni látogatásának eredményeképpen hasznos egyezmények jöttek létre a Szovjet Tudományos Akadémia és a Royal So-

ciety, a két ország mezőgazdasági minisztériumai, továbbá a szovjet és az angol atomenergia bizottságok között. Mindezeket betetőző legutóbb az a megállapodás, amelyet a két ország tudományos és műszaki együttműködésére vonatkozik. Mindezek kézzel fogható eredményei a két ország vezetői által folytatott magas szintű tárgyalásoknak.

Ha a kétoldali kapcsolatok kielégítőek is az ilyen szoros vett bilaterális vonatkozásban, más a helyzet, amikor az angol—szovjet viszonyt a nemzetközi helyzet prizmáján át szemléljük.

A szovjet közvélemény rendkívül kritikusan tekint arra a szerepre, amelyet Anglia tölt be a nemzetközi politikában. Eppen ezért lehet megállapítani: kevés a remény arra, hogy Wilson mostani látogatása bármilyen megoldana a világot súlyosan aggasztó fő problémákból. A jelenlegi megbeszéléseket is beárnyékolja a Vitenammal kapcsolatos brit magatartás. A szovjet közvélemény, amely oly sokat hallott az angol politikuskok szájából a különleges angol—amerikai kapcsolatokról, helyénvalónak találná, ha ezeket a kapcsolatokat a brit miniszterelnök a jó ügy érdekében használná fel.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Amerikai kísérlet az Apollo—5-tel

Robotpilótával utazott — Kisebb zavarok az űrben — Az űrhajó „tűzhalált halt”

Többórás késedelem után hétfőn, magyar idő szerint 23 óra 48 perckor, felbocsátották a Kennedy-foki támaszpontból az Egyesült Államok pilóta nélküli holdkabinját, az Apollo—5-öt. A többórás késedelem oka, hogy műszaki zavarok támadtak a holdkabin hűtőberendezésében.

A 4500 kilogrammos Apollo—5-öt hatalmas, 18 emelet magas Saturn—1 rakéta juttatta el Föld körüli pályájára. A kabin irányító berendezéseit űrhajósok helyett robotpilóta működteti, amelynek a tervezők a „műszaki gyerek” becenevet adták.

A holdkabin sikeresen le választották a Saturn—1 rakétáról, amikor azonban a földről rádióutastást adtak a leszállást biztosító rakétahajtómű bekapcsolására, a hajtómű 38 másodperc helyett csak négy másodpercig működött, majd leállt. Később ezt a zavart sikerült kiküszöbölni.

Sikeresen próbálták ki a felzállási manővert is. Arról van szó, hogy a Föld körüli pályán kellett az Apollo—5-nek végrehajtania a Hold felszínére történő leszállás és az onnan való felzállás manővereit. Figyelembe véve mégis azt, hogy nem minden történt a programnak megfelelően, az űrhajózási szakemberek elhatározták, hogy az űrrepelést meghosszabbítják és újabb kísérleteket végeznek el.

Bár a NASA (Amerikai Űrhajózási Hivatal) tisztviselői a kísérletet egészében véve sikeresnek minősítették, elismerték, hogy ha űrhajós tartózkodott volna az Apollo—5 űrkabinjában, akkor nyomban leszállási parancsot adtak volna neki.

A tervek szerint az Apollo—5 segítségével akarják az amerikaiak a Holdra eljutni első űrhajósukat 1969 derekán.

A UPI megemlíti, hogy az

Apollo—5 nem „áramvonalasított” űrkabin. Inkább hatalmas bogárhoz hasonló, hosszú lábak meredeznek belőle, magassága hat és fél méter, szélessége négy méter 60 centiméter. Az űrhajó feladatai közé tartozik a leszállás és a felzállás kívül az is, hogy „gondoskodjék a maga kilövőrampájáról” (A Hold felszínén vagy — rendkívüli körülmények esetén — a világűrben.)

Az Apollo—5 amerikai holdkabin 7.55 óra után befejezte rendeltetés szerinti keringését a Föld körül. Az utolsó körben még egyszer — földi utasításra — bekapcsolták az űrhajó hajtóműveit. Ez alkalommal a kísérlet sikeres volt, a rakétahajtómű hat percen át működött. Az AP szerint a program lezárultával az űrhajót sorsára bízta. A UPI feltételezi, hogy a Föld légkörébe kerülve az Apollo—5 „tűzhalált halt”.